

## Mishnah Ketubot, chapter 7

## משנה כתובות פרק ז

(1) If a man proclaims a vow upon his wife, prohibiting her from having any **benefit** from him for a period of thirty days [regarding the “benefit” of relations, his vow would not be

binding upon her since he is obligated to her. (However, if he vowed to forbid himself from relations, it would be binding and he would have to give her a divorce after a limited time, as above in 5:6.) Regarding “the benefit” of food, he is also obligated to feed her and, hence, the vow would not be binding. The Gemara, however, explains that this case is referring to the situation, where he told her; Keep your earnings from your handiwork for food and where it is enough to support her, but not sufficient for the extras to which she was accustomed in her father's house. Therefore], he agrees [by saying; He who feeds her will not lose] to the appointment of a steward [who supplies her with the extras. However, he may not actually appoint a steward himself, since he would be acting as his agent which is tantamount to supporting her himself, which he is prohibited to do, by force of his vow]. But if it would be for a longer period [than thirty days], he must divorce her and give her the *ketubah*. [Up to thirty days the fact that she is being supplied by a steward does not become public knowledge. Afterwards, however, it would and is thus degrading to her.] Rabbi Yehudah says; If he was an Israelite [who, unlike a priest, may remarry his wife] he may keep her [as his wife, if the vow was for] one month [during which time he seeks the annulment of the vow], but must divorce her and give her the *ketubah* [if it was for] two months. If he was a priest [who may not remarry his

## רבנו עובדיה מברטנורא

**א המדיר את אשתו מליהנות לו.** על הנאת תשמיש אין הנדר חל, משום דמשועבד לה ולא כמנייה להפקיע שעבודו. ועל הנאת מזונות אף על גב דמשועבד לה אשכחן דחל הנדר כגון שמספיקן מעשה ידיה למזונותיה. ובגמרא פריך א"כ למה יעמיד פרנס, ומשני, כגון שאין מספיקן לדברים שהיתה רגילה בהם בבית אביה, ועל זה בלבד יעמיד פרנס שיפרנסנה. ולא שיעמיד עליה לפרנסה, שהרי שלוחו של אדם כמותו, אלא שאומר כל המפרנס אינו מפסיד: **יתר מכן יוציא ויתן כתובה.** דעד שלשים יום לא שמעי אינשי וליכא זילותא. טפי משלשים יום שמעי אינשי ואיכא זילותא: **בישראל.** אם ישראל הוא שיכול להחזיר את גרושתו: **ובכהנת.** שאם יגרשנה לא יוכל

divorcee], he may keep her [as his wife, if the vow was for] two months [he is given a longer period to seek an annulment since his divorce is permanent], but must divorce her and give her the *ketubah* [if it was for] three.

(2) If a man confirms a vow upon his wife [i.e., she vows] that she should not taste a particular type of fruit [and he, as a husband who has a right to

nullify it, didn't], he must divorce her and give her the *ketubah*. [She immediately claims that her husband hates her since he did not nullify her vow. In the case of the previous Mishnah however, she tells herself it was in a moment of anger that he made the vow.] Rabbi Yehudah states; If he was an Israelite, he may keep her [as his wife and seek annulment of the vow for] one day, [but if the vow was in force for] two days, he must divorce her and give her the *ketubah*. If, however, he was a priest, he may keep her [as his wife for] two days, [but if for] three, he must divorce her and give her the *ketubah*.

(3) If a man confirms a vow upon his wife [i.e., she vows] that she should not make use of a certain perfume [and he did not nullify it], he must divorce her and give her the *ketubah*. Rabbi Yose says; [This, that he must divorce her, applies] to poor women [who don't need as much perfume, only] if no time limit was set [by her husband, i.e., he didn't say; I hereby void this vow, after you keep it for eleven months] and regarding rich women, [the time limit is] thirty days.

(4) If a man confirms a vow upon his wife that she shall not go to her father's house [she said; I vow not to benefit from relations with you, if I go to my fathers house; in which case, he is entitled to nullify her vow and yet he remained silent],

#### רבנו עובדיה מברטנורא

להחזירה יהבו ליה רבנן זימנא טפי. ואין הלכה כר' יהודה: **ב אחד מכל הפירות.** כגון שאמרה היא קונם פרי פלוני עלי, והוא קיים לה: **ר' יהודה אומר כו'.** ולית הלכתא כותיה: **ג שלא תתקשט באחד מכל המינים.** [שאמרה היא] קונם בושם פלוני עלי, והוא קיים לה: **ב בעניות שלא נתן קצבה לדרב.** עד מתי אסרו עליה, הוא דיוציא ויתן כתובה. אבל אם נתן קצבה, תמתין עד אותו זמן. וכמה קצבה י"ב חדש: **ובעשירות שלשים יום.** שכן אשה חשובה נהנית מריח קשוטיה שלשים יום, וזאת תהנה מריח הקשוטים שנתקשטה לפני הנדר שלשים יום. והלכה כר' יוסי:

שנים ימים, ושלשה יוציא ויתן כתובה: **ב המדיר את אשתו שלא תטעום אחד מכל הפירות,** יוציא ויתן כתובה. רבי יהודה אומר, בישראל, יום אחד ימים. שנים, יוציא ויתן כתובה. ובכהנת, שנים ימים. שלשה, יוציא ויתן כתובה: **ג המדיר את אשתו שלא תתקשט באחד מכל המינים,** יוציא ויתן כתובה. רבי יוסי אומר, בעניות, שלא נתן קצבה. ובעשירות, שלשים יום: **ד המדיר את אשתו שלא תלך לבית אביה,** בזמן שהוא

and he [her father] lives with her in the same town [and it was, therefore, usual for her to visit often], he may keep [her as his wife, if she set a limit for] one month; but if for two months [or she vowed without setting any time limit], he must divorce her and give her the *ketubah*. However, if he lives in another town [and therefore, she would visit her father for the holidays],

he may keep [her as his wife, if the vow was limited to] one Festival, [but if for two Festivals, an Israelite must divorce her and give her the *ketubah*. A priest, however, may keep her as his wife, but if for] three Festivals, he [a priest] must divorce her and also give her the *ketubah* [this latter part of the Mishnah is according to Rabbi Yehudah who differentiates between an Israelite and a priest; the *halachah*, however, does not follow Rabbi Yehudah].

(5) If a man confirms a vow upon his wife that she should not go to visit a house of mourning or a house of feasting [here, too, she vows to prohibit intimacy and he remained silent], he must divorce her and also give her the *ketubah*, because he thereby closed [people's doors] against her [socially, in that people will not reciprocate]. But if he claims, however, [that his action] was due to some other cause [e.g., there are rowdy people there], he is permitted [to forbid her]. If he said to her; [I hereby void your vow] on the condition that you tell So-and-So [the intimacies] which you have told me or which I told you, or [on condition] that you fill [your womb] and pour it out on the rubbish heap [i.e., exercise strenuously in order to prevent pregnancy, or meaning, that she should fill ten jugs of water and spill it outside on the garbage so that she looks foolish], he

#### רבנו עובדיה מברטנורא

ד רגל אחר יקיים שלשה יוציא ויתן כתובה. הא מתניתין מפרשים לה בגמרא הכי רגל אחד יקיים, במה דברים אמורים באשת ישראל, אבל בכהנת שנים יקיים, שלשה יוציא ויתן כתובה. ומתניתין ר' יהודה היא דמפליג בין ישראל לכהנת, ולית הלכתא כוותיה: **ה שנועל בפניה. דלת של שמחה והסרת יגון. ולבית האבל נועל בפניה, שלמחר היא מתה ואין אדם סופדה: מחמת דבר אחר. כגון דאתחזק שבני אדם פרוצים מצויין שם: שתאמרי לפלוני וכו'.** דברים של קלות: **שתהא ממלאה ומערה לאשפה.** אית דמפרשי לאחר שתשמש וימלא רחמה שכבת זרע תנפצו כדי שלא

must divorce her and also give her the *ketubah*. [Since these are so repugnant to her, she would prefer to remain with her vow and is considered, as though, he confirms the vow.]

(6) These are to be divorced without receiving their *ketubah*: a wife who transgresses the law of Moshe or [one who transgresses] Jewish practice. What is [regarded as a wife's transgression against] the law of Moshe? Feeding her husband with untithed food, having relations with him during the period of her menstruation, not setting apart her dough-offering [*hallah*], or making vows and not fulfilling them. What [is deemed to be a wife's transgression against] Jewish practice? Going out with her hair uncovered, spinning in the street [thereby exposing her arms] or conversing [i.e., flirting] with every man. Abba Shaul says; [Including] also a wife who curses her husband's parents in his presence. Rabbi Tarfon says; Also one who screams [demanding relations]. And how loud is considered a screamer? A woman whose voice can be heard by her neighbors when she speaks inside her house. [All the aforementioned require witnesses and adequate warning in order to be liable to divorce without receiving her *ketubah*.]

(7) If a man betrothed a woman on condition that she was not subject to any vows [which a husband would usually object to, such as that of eating meat, drinking wine, or abstaining from wearing colored clothing] and in fact, she was found to

### רבנו עובדיה מברטנורא

יקלוט הזרע ותתעבר. ואית דמפרשי שתמלא עשרה כדי מים ותערה לאשפה, מפני שנראית כשוטה: **ו מאכילתו שאינו מעושר.** ולא נודע לו אלא אחר שאכלו, כגון דאמרה ליה פלוני כהן תיקן לי את הכרי ואול שייליה ואשתכח שיקרא: **ומשמשתו נדה.** כגון שהוחזקה נדה בשכנותיה שראוה לובשת בגדי נדות ולבעלה אמרה טהורה אני: **ולא קוצה לה חלה.** דאמרה ליה פלוני תקן לי את העיסה ואול שייליה ואשתכח שיקרא: **וטווה בשוק.** ומראה זרועותיה לבני אדם: **ומדברת עם בני אדם.** משחקת עם הבחורים: **ומקללת יולדיו בפניו.** מקללת ומחרפת אבי בעלה בפני בעלה: **הקולגנית.** תובעת תשמיש בקול רם עד ששכנותיה שומעות אותה. וכל הגי צריכות עדים והתראה להפסידן כתובתן. ואין להן לא כתובה ולא תוספת ואינן נוטלות אלא בלאותיהן הקיימים בלבד: **ז שאין עליה נדרים ונמצאו עליה נדרים.** באלו נדרים אמרו, שלא תאכל בשר ולא תשתה יין

כתובה: **ו ואילו יוצאות שלא בכתבה, העוברת על דת משה ויהודית.** ואילו היא דת משה, מאכילתו שאינו מעושר, ומשמשתו נדה, ולא קוצה לה חלה, וגודרת ואינה מקיימת. ואילו דת יהודית, יוצאה וראשה פרוע, וטווה בשוק, ומדברת עם כל אדם. אבא שאול אומר, אף המקללת יולדיו בפניו. רבי טרפון אומר, אף הקולגנית. ואילו היא קולגנית, כל שהיא מדברת בתוך ביתה ושכניה שומעין קולה: **ז המקדש את האשה על מנת שאין עליה נדרים ונמצאו עליה**

be under a vow, her betrothal is invalid. If [after the condition he made at the betrothal (Tosfot Yom Tov)] he married her without making any conditions [indicating, perhaps, his waiving of the condition] and she was found to be under a vow, she may be divorced without receiving her *ketubah*. [If a woman was betrothed] on condition that she has no bodily defects, and she was found to have such defects, her betrothal is invalid. If he married her without making any conditions and she was found to have bodily defects, she may be divorced without a *ketubah*. All defects which disqualify priests (see Bekhorot 7:1) disqualify women also. [In addition, the Gemara adds several other conditions that are considered defects on a woman.]

(8) If [it was discovered that] she was afflicted with bodily defects [after betrothal] while she was still in her father's house [before her marriage, and he refuses to marry her nor does he want to pay her *ketubah*], her father must produce proof that these defects developed after she had been betrothed and [that, consequently, it was the] husband's field that was inundated [i.e., she was already his betrothed when these defects developed and it is his bad luck]. If [however] she came under the authority of her husband [i.e., they were married], the husband must produce proof that she had these defects before she had been

#### רבנו עובדיה מברטנורא

ולא תתקשט בבגדי צבעונים. אבל בשאר נדרים מקודשת: כל המומין הפוסלין בכהנים. בבכורות קא מני להו. והוסיפו עליהן בנשים, זיעה. וריח הפה או ריח רע במקום אחר בגופה. ושומא שיש בה שער, בין קטנה בין גדולה כשהיא כנגד פניה, וכגון שהיא תחת כפה שבראשה דוימנין מתחויא ווימנין דלא מתחויא, שאם היא במקום המגולה תמיד הרי ראה ונתפייס, ואם השומא אין בה שער אינה מום עד שתהא גדולה כאיטר. וקולה עבה ומשונה מקול שאר הנשים. ונשכה כלב ונעשה במקום הנשיכה צלקת, כלומר כוץ כמו מכות אש. ורדיה גסים מחברותיה טפה. ושדדיה רחוקים זה מזה עד שיש טפח בין דד לדד. אלו מומין בנשים, ואע"פ שאינם מומין בכהנים: ה האב צריך להביא ראייה. אם בא לתבוע כתובתה מן האירוסין מזה שממאן לקתוה, צריך שיביא ראייה שלאחר שנתארסה היו בה מומין הללו. ואף על פי שיש לאשה חוקה דגופה, הואיל ונמצאו המומין ברשות האב ואיכא למימר כאן היו קודם אירוסין, ולפיכך אם לא הביא ראייה, בעל מהימן: נכנסה לרשות

betrothed and [that consequently,] his acquisition was made in error [and therefore, he should not have to pay for her *ketubah*]; these are the words of Rabbi Meir. The Sages, however, say; This [that he may divorce her without a *ketubah*] applies only to concealed bodily defects; but, regarding defects that are exposed, he cannot make any claim. And if there was a bathhouse in the town, he cannot make any claim even regarding concealed bodily defects, because he [is assumed to have] examined her through his female relatives [and therefore, cannot claim, that had he been aware, he would not have married her].

שְׁלֵא נִתְאַרְסָה הָיוּ בָּהּ מוּמִיִּין אֵלּוּ וְהָיָה מִקְחוֹ מִקְחַ טְעוּת, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּמוּמִיִּין שְׁבִסְתֵּר. אֲבָל בְּמוּמִיִּין שְׁבִגְלוּי, אֵינּוּ יָכוּל לְטַעוֹן. וְאִם יֵשׁ מִרְחֵץ בְּאוֹתָהּ הָעִיר, אִף מוּמִיִּין שְׁבִסְתֵּר אֵינּוּ יָכוּל לְטַעוֹן, מִפְּנֵי שֶׁהוּא בּוֹדֵקָה בְּקִרְבוֹתָיו: ט הָאִישׁ שֶׁנּוֹלְדוּ בוּ מוּמִיִּין, אֵין כּוֹפִין אוֹתוֹ לְהוֹצִיא. אָמַר רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל, בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּמוּמִיִּין הַקְּטָנִים. אֲבָל בְּמוּמִיִּין הַגְּדוּלִים, כּוֹפִין אוֹתוֹ לְהוֹצִיא: י וְאֵלּוּ שְׁכּוֹפִין אוֹתוֹ לְהוֹצִיא, מִכֹּה שְׁחִין, וּבַעַל פּוֹלִיפּוֹס, וְהַמְקַמֵּץ, וְהַמְצַרֵּף נְחוּשֵׁת, וְהַבְּרַסִּי, בֵּין שֶׁהָיוּ בָּם עַד שֶׁלֹּא נִשְׂאוּ וּבֵין מִשְׁנֵשְׂאוֹ נוֹלְדוּ. וְעַל כֵּן אָמַר רַבִּי מֵאִיר, אִף עַל פִּי שֶׁהִתְנֶה עִמָּה, יָכוּלָה הִיא שֶׁתֹּאמַר, סְבוּרָה הֵייתִי שְׂאֵנִי

(9) A man, in whom bodily defects have developed [after marriage], cannot be compelled to divorce [his wife]. Rabban Shimon ben Gamliel states; This applies only to minor defects, but regarding major defects he can be forced to divorce her [the *halachah* does not follow Rabban Shimon ben Gamliel].

(10) [All agree that] the following are compelled to divorce [their wives]: A leper, or one who has an offensive nasal odor, or gathers [dog feces for tanning purposes], or is a copper miner or a tanner [due to their vile odor], whether he was [in such a condition or position] before they were married or afterwards. And concerning all these Rabbi Meir said; Although the man made a condition with her [i.e., she is aware of and still acquiesces to his defects] she may nevertheless plead; I thought I could endure him, but I now realize that

#### רבנו עובדיה מברטנורא

**הבעל.** נשאה, ועתה בא להוציאה בלא כתובה על מומין שבה, עליו להביא ראיה שקודם שנתארסה היו בה מומין הללו. דכיון דלא נמצאו מומין הללו אלא ברשותו, אומרים כאן נמצאו כאן היו ולאחר שנישאת באו לה ונסתחפה שדהו: אינו יכול לטעון. ידיע ונתפייס: ט שנולדו בו מומין משנשאה: מומין גדולים. נסמית עינו נקטעה ידו נשברה רגלו. ואין הלכה כרשב"ג, ואפילו במומין גדולים אין כופין אותו להוציא: י מוכה שחין. מצורע: בעל פוליפוס. ריח החוטם: והמקמץ. מקבץ צואת כלבים: והמצרף נחושת. המחתיך נחושת מוצאו מן הארץ, ומסריח הוא:

I cannot. The Sages, however, say; She must endure [any such person] despite her wishes, the only exception being a leper because she [by her relations] causes decay to his flesh [and thereby endangers his life]. It once happened in Tzidon that a tanner

died [childless] who had a brother who was also a tanner. The Sages said; She may say; I was able to endure your brother, but I cannot endure you [and therefore, refuse levirate marriage forcing *halitzah*, and still collect her *ketubah*].

רבנו עובדיה מברטנורא

והבורסי. מעבד עורות: מפני שממקתו. ממסמסתו. לשון המק בשרו (זכריה י"ד.) והלכה כחכמים:

יְכוּלָה לְקַבֵּל, וְעַכְשָׁיו אֵינִי יְכוּלָה לְקַבֵּל.  
וְחַכְמַיִם אוֹמְרִים, מְקַבֵּלֶת הִיא עַל פְּרֻחָהּ, חוּץ  
מִמָּכָה שְׁחִין, מִפְּנֵי שְׂמִמְקָתוֹ. מַעֲשֶׂה בְּצִידוֹן  
בְּבָרְסִי אֶחָד שָׁמַת וְהָיָה לוֹ אֶחַ בָּרְסִי, אָמְרוּ  
חַכְמַיִם, יְכוּלָה הִיא שְׂתֵאמֵר, לְאַחִידָה הָיִיתִי  
יְכוּלָה לְקַבֵּל, וְלֵךְ אֵינִי יְכוּלָה לְקַבֵּל: